

*Ба пайрави таронаи 31 дар китоби Забур**

Пинҳон макун аз чашми Худо айбу гуноҳат,
Эй қон, ба Худо рост бигӯ он чи ки дорӣ.
Бахшанда Худоест, ки мебахшадат охир,
Пеши назараш гар дили бикшуда гузорӣ.

Онро, ки бубахшида Худо айбу гуноҳаш,
Хушбахттар аз ӯ ба қаҳон ҳеҷ касе нест.
Фарёд баровардаву бишнида Худояш,
Чун ғайри Худо ҳеҷ кучо додрасе нест.

Иқроп накардам ба гуноҳам агар он ҷо,
Ҷону танам аз оташи ғам сӯхт, Худоё.
Пинҳон натавон кард зи чашми Ту хасеро,
Бояд ҳама ҷо бар ту назар дӯхт, Худоё.

Ҳар кас, ки дуо кард ба даргоҳи Ту, ё Раб,
Ўро хатаре нест ба ҳар раҳ, ки гузар кард.
Эмин бувад ҳамвора зи бадҳоҳии душман,
3-ин ҷо агар ӯ ҷои дигар азми сафар кард.

Ҳар ҷо биравам, бок надорам зи касе ман,
Бинмудай бар ман раҳи ҳамвор ба ҳар сӯ.
Аҳкоми Ту дар ҳар қадаме машъали роҳам,
Чун нури дурахшанда падидор ба ҳар сӯ.

Таълим диҳӣ бар ману чашмам бикушой,
То роҳи худ он гуна ки бояд, бишиносам.
Бефаҳм набошам чу хачиреву чу аспе,
Бо ақлу хирад он чи ки ояд, бишиносам.

Ҳар кас, ки шарир аст, варо ғусса зиёд аст,
Аз ғуссаву ғам марди Худоро асаре нест.
Эҳсони Худоро ҳама ҷо бинаду донад,
Ўро ба ҷаҳон ғайри Худо роҳбаре нест.

Эй ростдилон, дар қадами поки Худованд
Аз шодии дил нағмаи мастона сароед.
Бо сидқу сафо тавба кунед аз гунаҳи хеш,
Аз рӯи муҳаббат ба Худо сачда намоед.

